

Sebastià Serra, regidor i diputat del PSM-Nacionalistes de Mallorca

“L'únic eix vertebrador del nacionalisme a Mallorca és el PSM”

Sebastià Serra analitza, en aquesta entrevista la situació del seu partit davant l'onzè congrés que se celebrarà el pròxim desembre, al mateix temps. Serra es mostra convençut que cap altre partit, ni UM ni d'altres, pot oferir un vertader nacionalisme a Mallorca.

El Partit Socialista de Mallorca-Nacionalistes de Mallorca ha convocat el seu onzè congrés. Serà, amb tota probabilitat, el mes de desembre quan els nacionalistes celebraran aquest congrés. Sebastià Serra, regidor del PSM a l'Ajuntament de Palma, diputat i president del Consell Nacional del partit, analitza en aquesta entrevista la situació del nacionalisme a Mallorca, tant pel que fa als darrers esdeveniments —els conflictes d'Unió Mallorquina, amb la destitució de M. A. Munar— com pel que respecta al mateix PSM davant de l'onzè congrés.

—*¿Serà aquest un congrés de discussions teòriques sobre el fet nacional?*

—No ho sé, perquè encara és prest per a dir com serà. Ara bé, sí que pens que de cap manera ho hauria de ser. Prou problemes té la nostra comunitat que requereixen que el nostre partit adopti una clara postura al respecte.

—*¿Per exemple?*

—Hem de concretar molt sobre els temes socials i econòmics. Balears necessita mesures de xoc per tal que el mercat interior no s'enfonsi. Això és vital en aquest moment per a les nostres illes. El mercat interior ha estat molt fort i ha permès el gran desenvolupament dels últims anys. Ara, pel contrari, ja comença a haver-hi massa botigues que tanquen, massa gent desocupada o dedicada al treball submergit. Cal concretar molt un programa socio-econòmic per a les Balears.

—*¿I del tema, ara molt d'actualitat, de la defensa del medi ambient?*

—Evidentment el PSM, en aquest onzè congrés, ha de ser capaç d'oferir alguna cosa més que solucions puntuals. La nostra comunitat necessita, més enllà de demagògies fàcils, una solució definitiva que passa necessàriament per exigir una política territorial en termes globals, molt més enllà de lleis específiques com és el pla de ports esportius que el govern ens vol aprovar

ara, o la reforma de la Llei d'Espais Naturals que el govern Canellas pretén dur endavant.

—*I pel que fa al tema cultural, ¿com veu vostè la situació? Li ho dic perquè darrerament s'han aixecat veus que parlen de la necessitat de no forçar el procés de normalització. Vaja, com si ja en tenguéssim prou...*

—De cap manera en tenim prou. S'ha donat alguna passa, sí, però encara falta molt. Ens continuen faltant mitjans de comunicació en la nostra llengua: diaris, revistes, televisions, ràdios...; ens continuen faltant les competències en educació; falta iniciativa per part del govern autònom, igualment que per part del govern de l'estat. Li diré, com a anècdota que a les darreres convocatòries de càtedres d'institut la nostra llengua es diu balear; encara no s'han assabentat que el nom correcte és català. En fi, hi ha tant encara a fer... La normalització lingüística i cultural té dos eixos fonamentals: mitjans de comunicació i educació. I no tenim prou mitjans de comunicació en català ni tenim competències en educació. Evidentment, encara falta molt. Del nostre congrés haurien de sortir propostes molt serioses en aquest sentit per tal que amplis sectors socials s'impliquessin dins aquesta lluita per a aconseguir aquests objectius que, en definitiva, no suposarien més que l'avanç de l'ús social de la nostra llengua.

—*Com quasi bé sempre passa abans d'un congrés del PSM els rumors sobre possibles noms apareixen. ¿Serà aquest el congrés en què desapareixerà la essa de socialista per a incidir més en l'aspecte nacionalista que no altres com l'esquerrà o l'ecologista?*

—No sé com anirà el debat sobre el programa. Jo sóc crític amb la mateixa convocatòria del congrés. Crec que l'executiva s'ha precipitat convocant-lo. Abans s'hauria d'haver fet una feina de programes i, a la vegada, s'hauria d'haver establert con-

tacte amb altres sectors per enfortir el partit.

Pel que jo conec sí que hi ha el perill de fer un congrés basat més en el debat ideològic que no en aspectes pragmàtics. Jo crec que dins el PSM s'han de conjugar les tres branques: la cultural, la progressista social i econòmica i l'ecològica. Per mi aquests són els eixos fonamentals del nacionalisme. La nació ho és tot, no una cosa més que l'altra. Jo sóc menys nominalista cada vegada. Em fa molta gràcia això de parlar d'autodeterminació o independència, sense dir res més. Aquests conceptes s'han d'omplir de continguts. I hem de saber quins són aquests continguts que, òbviament, no són els mateixos, per exemple, que els del PSOE o del PP o Unió Mallorquina —que és el mateix que el PP—.

En fi, per mi el partit ha de tenir aquestes tres branques. ¿Que hi deu haver gent que l'interessi més una que una altra? Lògic. Està bé que sigui així, i no passa res sempre que estigui tot dins un programa global, conjunt de tot el partit.

Tornant a la pregunta. Miri, per mi seria un desencís si el congrés consistís en discussions sobre quin és el nostre nacionalisme, la nostra esquerra, etc. Serà un congrés pre-electoral i, per tant, s'ha d'assegurar que el partit estigui perfectament preparat. I pens que això és el més important a hores d'ara, per damunt d'altres consideracions. Respecte a la essa, jo en aquests moments no sé si algú presentarà alguna ponència sobre si la llevam o no. En favor de mantenir l'actual denominació que és PSM-Nacionalistes de Mallorca existeixen dos arguments clau. Un és la total i absoluta necessitat d'identificar Mallorca i el fet nacional; és un error històric i sociològic voler introduir noms aliens a la realitat mallorquina, el mallorquinisme polític s'ha de potenciar. Segon argument: el nom ha evolucionat al llarg dels anys; primer ens vam dir Partit Socialista de les Illes, després Partit Socialista de Mallorca-Esquerra Na-

“Em fa molta gràcia això de parlar d'autodeterminació o independència, sense dir res més”.

JOAN CELIA

cionalista i, ara, PSM-Nacionalistes de Mallorca; en el darrer congrés discutírem si introduir-hi el nom “ecologista” i per molt pocs vots no s'hi introduí...; amb tot això vull dir que els noms han anat canviant, però sempre a partir del fet que la militància s'ha sentit perfectament identificada amb el nom, i d'això es tracta sempre. No és una qüestió de noms. Ara bé, és cert que molta gent sent com a molt propi aquest nom. En qualsevol cas, és una qüestió que, pens, si es planteja, no ha de comportar més que un debat tranquil i, surti el que surti, bé està si la majoria ho vol.

—En aquests moments vostè està fora de l'executiva del partit. ¿Hi participarà a partir del proper congrés?

—En principi no. No és una decisió tancada, però... crec que no. Tenc moltes feines i crec que és més important, ara per mi, la feina política de carrer; a més de les ocupacions com a regidor i parlamentari, i, també, la de professor de la Universitat, tot això m'ocupa molt de temps. I entrar en una executiva implica dedicació. Encara podria ser si l'executiva... Bé, tal i com s'ha convocat el congrés crec que no, en unes altres circumstàncies per ventura sí.

—Recentment s'ha produït la dimissió de

Joan López Casasnovas com a diputat de l'Entesa de l'Esquerra de Menorca. El seu lloc l'ha ocupat un membre del PSM (López és d'Esquerra Unida, aliada del PSM a Menorca dins l'Entesa). Aquesta pèrdua del diputat d'Esquerra Unida en favor d'un del PSM, ¿ha provocat recels o enfrontaments entre els dos partits?

—No ho sé, és un tema de l'Entesa de l'Esquerra de Menorca. El que puc dir és que em sap greu que Joan López se n'hagi anat, ha estat un bon diputat i un gran company. És un tema de l'Entesa i del PSM, de Mallorca, no hi ha entrat en cap sentit. L'Entesa segueix la seva via, i el PSM a Mallorca també segueix la seva que és la de no fer coalicions, tal i com va decidir. I fins ara ha anat bé.

—¿Què li ha semblat la destitució de Maria Antònia Munar com a consellera de Cultura?

—Hi ha dos aspectes. Un és la forma, que a mi particularment no m'ha agradat gens ni mica. L'altre és la qüestió política. Evidentment si han destituït Munar és per històries de gelosies, de batalles internes, protagonismes... i també, d'interessos.

—¿Interessos econòmics, vol dir?

—Sí, el president Canellas té interessos

personals en el tema dels Espais Naturals interessos patrimonials particulars. La senyora Munar també ha defensat interessos de gent coneguda seva, o de gent del seu despatx, com és la concessió de la ITV (Inspecció Tècnica de Vehicles); no vull dir que ella hi tenguí interessos directes particulars, però sí gent del seu despatx, el senyor Morales, en concret. A partir de tot això la impressió que em fa és que tenim un govern que té molta cura del seu solar, i això distorsiona molt una política que hauria de ser molt més desinteressada a nivell personal.

Pel que fa a Unió Mallorquina, es va confirmant el que sempre hem dit. Que no té una solidesa política i sobretot que no té independència, que depèn del PP. Si hi ha gent que cregui realment en el nacionalisme, per damunt d'interessos empresarials o personals, el que és ben clar és que el camí no és UM. Els nacionalistes és ben hora que anem cap un eix vertebrador comú que és el PSM-Nacionalistes de Mallorca. Els aventurismes de tots aquests últims anys no han conduït enlloc. Com a partit nacionalista, la via d'UM és morta.

Miquel Payeras